

Att: Sr. Jacques Barrot
Vice-President of the European Commission and European Commissioner for Transport

Distingit Sr. Barrot:

En la meua condició de català/na i europeu/a em veig en la necessitat de posar-me en contacte amb vós donat que el poble de Catalunya, en aquest moments, viu una situació d'emergència. Aquesta carta el que reclama és JUSTÍCIA, atès que no ens trobem en la mateixa igualtat de condicions que la resta de ciutadans europeus.

Tenim constància que esteu al corrent de l'estat llastimós de les actuals infraestructures catalanes. No només estem patint un autèntic calvari ferroviari a causa de les obres del TGV en la seva entrada a Barcelona que arriba amb uns quants anys de retard. La nostra tragèdia es concreta també en els col·lapses que pateixen diàriament el servei de trens de rodalies, l'aeroport d'El Prat, les nostres carreteres i autopistes i les principals entrades i sortides de la ciutat de Barcelona. Sense oblidar tampoc la precària i alarmant situació del sistema sanitari i educatiu català que afecta directament la nostra salut i el nostre futur com a societat.

Tot això, tal i com ha reconegut públicament el vostre col·laborador el Sr. Étienne Davignon (coordinador europeu de la interconnexió ferroviària d'alta velocitat entre Espanya i França), és producte de les inversions no realitzades en el nostre país pels diferents governs espanyols (tant del PSOE com del PP) en les darreres dècades. Si ho diem en paraules més clares, podem afirmar rotundament que l'Estat espanyol dispensa a Catalunya un tracte purament colonial que es contradiu totalment amb els principis democràtics que han de regir la Unió Europea. El dèficit fiscal entre Catalunya i el govern central d'Espanya, calculat per prestigiosos economistes catalans, es situava l'any 2005 (darrera xifra disponible) en 19.177 milions d'euros, i el dèficit fiscal acumulat entre els anys 1986 i 2005 ascendia a 191.000 milions d'euros (euros amb valor del 2005).

Aquesta dolorosa situació ha arribat a un punt que afecta ja directament el desenvolupament econòmic i el benestar físic i anímic d'uns europeus determinats com som els catalans. Naturalment us estem exposant un patètic present que ens traspasa diàriament, però tingueu en compte que us estem parlant també en nom de les futures generacions de catalans (i en conseqüència europeus) que de continuar aquest col·lapse que patim veuran el seu futur hipotecat. Ens estem referint, ni més ni menys, que als nostres fills. I sabem perfectament que acabar amb aquesta sagnia i assegurar-nos un esdevenidor col·lectiu pròsper i amb garanties només podem fer-ho, tal i com indica el sentit comú, amb una Catalunya independent vinculada directament a Europa. Aquest serà doncs, a partir d'aquest moment, el nord de la nostra política.

Tantmateix, si ens adrecem a vós, Sr. Jacques Barrot, és perquè sou també un servidor nostre i perquè volem creure que les institucions europees serveixen per a defensar els interessos dels seus ciutadans. Però sobretot ho fem perquè els nostres governants ens han fallat i ens continuen fallant estrepitosament. Aquells dirigents polítics catalans que haurien d'encarar-se amb qui calgués per tal de garantir els nostres drets més bàsics, són avui únicament servidors d'uns afanyos personals o de partit que provoquen a cada elecció un distanciament cada cop més profund en forma d'abstenció amb els seus representats. És per això que, en la condició de membres de ple dret de la Unió Europea, us exigim com a màxim responsable de transports de la UE que sou, el següent:

1.- Que utilitzeu tots els mecanismes que són al vostre abast per tal d'acabar amb el desastre que us hem exposat, bo i començant per la catàstrofe del servei de rodalies ferroviàries de la ciutat de Barcelona que afecta cada dia desenes de milers de catalans i pel retard en l'execució de les obres del TGV i l'enllaç amb França.

2.- Que crideu a capítol al govern de Madrid perquè faci públiques d'una vegada per totes les balances fiscals entre les diverses "comunitats autònomes" de l'Estat Espanyol, publicació que el propi Parlament Espanyol ha aprovat els anys 1997, 1998, 1999 i 2005 i que cap dels governs espanyols es digna a complir. Només això és el que permetrà la transparència suficient per a demostrar que els catalans rebem un tracte vergonyós i discriminatori en allò que fa referència a les inversions del govern espanyol en el nostre país.

A l'espera de la vostra resposta, rebeu una atenta salutació.

Nom Cognoms – Catalunya - DNI